

Reach: 230.086

Country: Slovenija

1 / 4

Inženirji so tisti, ki najdejo tehnične rešitve za vse probleme

Osebne zgodbe iz pobude *Inženirji bomo!* za promocijo poklicev, ki so neupravičeno izgubili precejšen del ugleda.

Nevenka Žolnir, *Panorama*

čet, 09.01.2014, 18:00

Ključne besede: poklicno usmerjanje, projekt Inženirji bomo!, Anton Petrič, Janez Bešter, Jožek Gruškovnjak, Mojca Debeljak, Chirstof Droste, Matjaž Mikoš

Inženirski poklici imajo prihodnost. Foto: Aleš Černivec/Delo

Kakšna je razlika med znanjem in mlekom? Nobene – oboje ima omejen rok trajanja, pogosto poudari poslovnež Jožek Gruškovnjak, ko mladim razlaga, kaj jih čaka, če hočejo biti uspešni v katerem od inženirskih poklicev. To danes velja za vse poklice, a inženirski je v dobi skokovitega tehnološkega razvoja še posebej izpostavljen.

Osebni pogovori z učenci in dijaki

Skupnost *Inženirji bomo!* je neprofitna organizacija, ki mladim z različnimi dogodki približuje inovativnost, tehnične, naravoslovne poklice, dosežke in priložnosti na tem področju. Za ta namen pripravljajo pogovore z dijaki in osnovnošolci in se povezujejo s študentskimi in

Reach: 230.086

Country: Slovenija

2 / 4

»Inženirji smo tisti, ki najdemo tehnične rešitve za probleme, na katere v življenju naletimo na vsakem koraku. Od pravočasnega jutranjega bujenja, kuhanja kave, prevoza v službo in na izlete, obdelovanja pomembnih podatkov do rekreacije in zabave. Izzivov nam ne bo nikoli zmanjkalo. Na spletu je povezan le en odstotek znanja, v prihodnjih desetih letih nas čaka še preostalih 99 odstotkov, meni direktor podjetja Cisco Slovenija **Anton Petrič**, elektroinženir in magister ekonomije.

drugimi organizacijami, kot sta Zveza za tehnično kulturo Slovenije in Zavod Ypsilon. Prva predstavitev inženirskega poklica je bila marca 2012 na Gimnaziji Bežigrad, lani so jih na različnih šolah pripravili pet, letos jih načrtujejo deset.

Dinamičen razvoj

»Z dogodki pobude Inženirji bomo! si prizadevamo pri mladih spodbuditi razmislek: v čem sem dober, kaj me veseli in kaj trg ali družba potrebuje. Sam sem izbral študij elektrotehnike, ker me je to področje zanimalo. Svoje prve delovne izkušnje sem pridobival kot inženir v laboratoriju za telekomunikacije SIQ – Slovenskega inštituta za kakovost in meroslovje. Pri svojem delu imam priložnost videti, kako dinamičen razvoj je na področju inženirstva na globalni ravni,« pravi Petrič.

Poudarja, da država brez inovacij ne more tekrovati z drugimi ekonomijami. Te pa so seveda močno povezane z vrhunskimi talenti v inženirskih poklicih. Opaža, da so velike razlike med slovenskim in mednarodnim okoljem na tem področju že vidne, in si želi, da ne bodo postale vrzeli.

Porušena razmerja

Podobno razmišlja dr. **Janez Bešter**, profesor na fakulteti za elektrotehniko: »Uporaba interneta je šele na začetku. Doslej smo ga 'izkoriščali' predvsem za zabavo in širjenje splošnih informacij, pred nami pa je obdobje, ko bomo z novo tehnologijo bistveno izboljšali kakovost življenja in jo bomo, denimo, bolje izkoristili v zdravstvu, ekologiji, izobraževanju.«

Sodobna družba nedvomno potrebuje vse poklice in vse usmeritve, meni. Če vzamemo za primer razvoj nove aplikacije na mobilnem telefonu, ugotovimo, da pri tem poleg inženirjev sodelujejo sociologi, psihologi, dizajnerji, pravniki, ekonomisti ... Ampak razmerja med številom diplomantov različnih profilov so porušena, kar povzroča dvojno težavo – industrija nima kadrov, mladi pa ne najdejo služb.

Gostje iz prakse

Omenjena sta poleg Edite Krajnović iz **Mediade** pobudnika projekta Inženirji bomo!, s katero uspešni predstavniki različnih inženirskih smeri promovirajo te poklice med šolarji tako, da jim različni gostje iz prakse predstavljajo svoje osebne zgodbe.

Na enem od nedavnih dogodkov na Gimnaziji Bežigrad so lahko dijaki, ki razmišljajo o vpisu na eno od tehniških fakultet, slišali več uspešnih osebnih zgodb. Med njimi je o svoji karierni poti govoril mednarodni svetovalec **Jožek Gruškovnjak**.

Bil je v prvi generaciji študentov računalništva na elektrotehniški fakulteti. Povedal je, da ga je področje pritegnilo, ker je bilo to takrat nekaj čisto novega. Takoj po gimnaziji se je sicer vpisal na filozofijo, a ker so imeli fantje takrat še eno leto obvezne vojaščine, je imel čas za premislek. Odločil se je za povsem drugo smer. Očitno pravilno, kajti v stroki je prišel zelo visoko, opravil je tudi študij

Reach: 230.086

Country: Slovenija

3 / 4

programa MBA poslovne šole na Bledu.

Leta 1989 je s partnerji ustanovil in vodil NIL, eno prvih večjih slovenskih podjetij za omrežne komunikacije, od leta 1998 do nedavnega je bil zaposlen v Cisco, kjer je zasedal različne vodstvene položaje. »Vladam in vodilnim poslovnežem sem pomagal pri razumevanju in povezovanju novih tehnologij ter poslovnih modelov. Kajti za strokovnjake je na tem področju še ogromno dela. Polovica uporabnikov pravzaprav ne pozna vseh razsežnosti uporabe nove tehnologije,« pravi.

Starši so imeli prav

Svojo karierno zgodbo je razkril tudi **Christof Droste**, generalni direktor podjetja Hella Saturnus. Zanimivo je, da ga je v Slovenijo poleg strokovnosti pripeljala ljubezen (njegova žena je namreč Slovenka). Njegova pot do inženirja se je začela že v zgodnjem otroštvu, ko je razmontiral vsako igračo.

Vpisal se je na gimnazijo, a se je kmalu prešolal na poklicno šolo za električarje. Da je nazadnje le naredil maturo in postal elektroinženir, so ga prepričale dolge ure fizičnega dela. »Kot veste, pride električar v hišo, ko je ta še nedograjena in brez ogrevanja. Ko sem pogosto prihajal domov povsem premražen, se mi je posvetilo, da so starši vendarle imeli prav, ko so mi rekli, naj študiram,« je razkril.

Dr. **Mojca Debeljak**, ki dela kot elektroinženirka na univerzitetnem rehabilitacijskem inštitutu Soča, je povedala, da je v zadnjem letniku bežigradske gimnazije obiskala informativne dneve na devetih fakultetah, na koncu pa sta na situ ostali strojna in elektro fakulteta.

Seveda se je pozanimala, kako gledajo na dekleta, in posvarili so jo predvsem pred matematiko. Kot uspešna dijakinja z njo ni imela težav in nazadnje se je odločila za elektro fakulteto, predvsem zato, ker je imela tudi predmet multimedija.

Radovednost in entuziazem

Fakulteto je, tako kot njena edina kolegica v prvem letniku, uspešno končala. Brez težav je tudi doktorirala. Danes zelo uživa v svojem delu, ker lahko s poznavanjem tehnologij in inovacijami pomaga pacientom, ki prihajajo na Sočo.

»Če slediš svoji strasti, če si radoveden in entuziastičen, boš pri svojem delu zadovoljen in boš dober.« Ponosna je, ker ve, da imajo zaradi njenega prispevka mnogi invalidi boljše življenje, kajti pozna različne tehnološke možnosti, za katere pogosto ne vedo niti zdravniki.

Zanimiva je tudi pot dr. **Tomaža Kmecla**, glavnega direktorja podjetja Kolektor Etra. Študiral je na ljubljanski strojni fakulteti, diplomiral pa v Švici. Za to se je pri nekem podjetju dogovoril kar sam. Ukvarjal se je z razvojem motorjev za vojaška letala. Ostal je deset let in »mimogrede« še doktoriral. Ko se je vrnil v Slovenijo, je postal šef razvoja v Domelu, kjer je dozorel v menedžerja. Seveda, dobra plača spada k temu položaju, priznava, vendar pri posameznikovem kariernem razvoju to ne sme biti glavni motiv.

Široke karijerne možnosti

»Poklic inženirja daje človeku veliko širino, lahko se zaposli v različnih podjetjih. Med strojniki velja, da so lahko kar koli, ne more pa biti strojnik kdor koli. To je mednarodni poklic, odpira tudi možnosti v menedžmentu. Introvertirani se bolj najdejo v razvoju, ekstrovertirani v marketingu,« je Kmecl navedel

Reach: 230.086

Country: Slovenija

4 / 4

različne razvojne smeri.

Dr. **Matjaž Mikoš**, dekan ljubljanske fakultete za gradbeništvo in geodezijo, kjer predava predmete s področja hidrotehnike, se po gimnaziji odločal o različnih študijih – od prava, mednarodnega bančništva, meteorologije, geografije in se nazadnje odločil za gradbeništvo, smer hidrotehnika, saj so ga kot navdušenega hribolazca zelo zanimali hudourniki, erozija in plazovi.

Že med študijem je začel sodelovati s priznanim strokovnjakom Jožetom Pintarjem, zaposlenim na takratnem vodnogospodarskem inštitutu. Bil je v prvi generaciji mladih raziskovalcev in leta 1988 končal magisterij. Nato je odšel v Švico, kjer je ostal pet let in še doktoriral.

Priložnosti v okoljskem gradbeništvu

»Tja sem šel kot Jugoslovan, vrnil sem se kot Slovenec. Iz vodnogospodarskega inštituta je kmalu predsedal na gradbeno fakulteto. Študij gradbeništva promovira, čeprav je panoga trenutno v krizi. »Saj ni celo gradbeništvo v krizi,« je menil, »na fakulteti imamo tri oddelke, tudi okoljsko gradbeništvo, ki je usmerjeno, denimo, tudi v gradnjo čistilnih naprav. Specialistov za te zadeve manjka.

Poleg tega pa so časi taki, da se razmere zelo hitro spreminjajo – danes lahko študiraš nekaj perspektivnega, ko diplomiraš, pa ne dobiš dela. Na ljubljanski gradbeni fakulteti so, tako kot na drugih fakultetah, zadnja leta zmanjšali število vpisnih mest. V prvem letniku gradbeništva je letos vpisanih dobrih sto študentov, od tega precej deklet. V zadnjih letnikih vodarstva in okoljskega inženirstva jih je skoraj polovica, na gradbeništvu tretjina.

»Način študija jim je bolj pisan na kožo kot fantom, ki v teh letih večinoma še niso dovolj zreli. Kljub googlu je treba trdo delati, veliko je seminarjev in vaj. Tako da s kolegi z elektro in strojne fakultete ne delimo skrbi glede uravnoveženosti spolov,« je povedal dekan gradbene fakultete.